

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so v posebnem pismu čestitali kardinalu Schwarzenbergu in nadškofu v Pragi, ki obhaja zlato sv. mešo, in tako zopet pokazali svetu, kako čislajo katoliško duhovščino, delujočo za blagor vsakega ljudstva. Kardinal je se vselej tudi za narodne pravice Čehov potegoval. — Na Dunaji so razni delavci v velikem številu se zbrali pred policijskim ravnateljstvom in razsajali, ker je njihov list „Zukunft“ pogosto konfisciran ali pograbljen. Policaji in vojaki so pa se zakadili v delavce in jih razgnali. Pri tej priliki bilo je 42 delavcev ranjenih pa tudi nekaj policajev. — Gališki c. k. namestnik grof Potocki je šel v pokoj. Na njegovo mesto pride vitez Zaleski. — V Budimpešti so se Judi drzno obnašali in Magjare razdražili. ti pa so začeli razsajati in v večih ulicah Judom vse pobili: šipe, dveri, pohištvo, dokler niso policaji in vojaki miru napravili. — Hrvate čedalje bolj stiskavajo Magjari. Tako je magjarski Jud in najvišji finančni uradnik David v Zagrebu dal pribiti ogerski grb namesto hrvatskega, cesar si dosedaj ni upal. Na dalje slišimo, da hočejo Magjari primorsko mesto Reko (Fiumo) popolnem od Hrvatske odtrgati, kar bo se ve ljudi še huje razdražilo. — Na Koroškem se je čudo zgodilo. Slovenci v Rožeki dobijo slovensko šolo. To je deželni šolski svet vsled velikim prošnjam vendar enkrat dovolil. Blizu 100 šol vzdržujejo koroški Slovenci pa se podučuje nemški pogosto od nemških učiteljev, ki ne umejo nič slovenski. Deca se uči nemški brati, druga pa se skoraj ne nauči ničesar. To je ravno taka krivica, kakor če bi se Nemcem vsiljevali kitajski učitelji, ki bi nemško deco namesto v umljivej nemščini podučevali v neumljivej kitajščini. Da bi vendar liberalni Nemci enkrat sprevideli in popravili krivico, katero delajo tukaj po omiki hrepenečim Slovincem!

Vnanje države. Cesar Viljem je zopet doma in je srbskega kralja Milana povabil k velikim manevrom. To bodo pa Rusi gotovo zamerili. Sploh pa se ti pripravljajo na mogoči boj zoper Nemčijo, s katerim ta že več časa žuga. Zato delajo nove in velike šance okolo Varšave, Modlina, Ivangrada in Brešta-Litevskega, tudi nove železnice stavijo naglo, da bi leži in hitreje vojakov porivali na vse strani. — Na Španskem nastala je na večih krajih revolucija, zlasti mnogo vojakov in oficirjev želi kralja pregnati in republiko proglasiti. Vendar do sedaj še so kraljevci močnejši od republikancev. — Papež so francoske republike predsednika v posebnem pismu svarili, naj popusti sv. katoliški Cerkvi neprijazno politiko. Predsednik je dolgo premišljeval in odlagal, sedaj se je kakor nekdanji pijemonteški kralj

izgovarjal na ministre in poslance. Črnogorski knez je svojo hčer Zorko v sijajnem ženitovanju omožil s princem Petrom Črnimdzordževićem; ruski car bil je zastopan po knezi Orlovu. V Egiptu še zmiraj kolera davi ljudi, vsaki dan še jih umrje 300—400. — Kitajci so iz Amerike zadnje mesece za 10 milijonov goldinarjev orožja in streliva dobili in pošiljajo proti Tonkingu vedno več vojske novemu Anamskemu cesarju v pomoč. Toda Francozi zbirajo tam tudi vedno več vojske in tako utegnemo vsaki čas od ondot čuti o krvavih bitkah.

Za poduk in kratek čas.

Cesar v Ptujih.

Znano je, da mi Slovenci, odkar je odložil g. dr. Ploj svoj mandat, nimamo ne jednega zastopnika v mestnem zastopu. Mi Slovenci tedaj v tem zastopu nimamo govoriti niti besedice „čast“ pa imamo plačevati velike mestne doklade, kajti gospodarstvo je povse slabo. Misli bi si pa vendar vsak, da ob priliki, ko pride sam presvitli milostljivi vladar v naše mesto, bodé mestni zastop kaj storil za olepšavo. Pa kako se bi varal. Če je treba poslati deputacijo na Dunaj k nemškemu „parteitagu“, kder so na Slovane in tudi nas Slovence zabavljali in psovali, takrat ima naš zastop takoj zadosti denarja, da pošlje „naprednjaka“ ali menda le nazadnjaka Miheliča itd. na Dunaj. In če je treba napraviti kako Jožefovo „slavnost“ zopet ima mestni zastop mnogo denarja na razpolaganje, vsaj ima vsa taka slavnost edini namen nas Slovence psovati in svetu lagati, da je pri nas vse nemško, akopram so pri nas le pravcati „nemškutarji“.

Ko pa ima priti sam svitli vladar, naš milostljivi cesar, mestni zastop stori blizu toliko, kakor nič.

Slovenci so pa radi pokazali, da svojega cesarja črez vse ljubijo in da so mu čez vse vdani. Olepšali so svoje hrame, naši nemčurji pa so razobesili nekaj zastav, ki so jim od Jožefove svečanosti ostale in mej temi je bilo mnogo frankfurtarc, t. j. taci, ki so pri nas v Avstriji prepovedane. Toliko o mestnej olepšavi. Toda naši okoličani, pošteni slovenski kmetje, znajo svojega cesarja bolje čislati kot ošaben nemčurski „purgar.“

Zjutraj uže na den cesarjevega prihoda, to je 10. julija si povsodi zapazil brezštevilno praznično oblečenega ljudstva v našem mesteci. Ormožki okraj poslal pa je 119 jahačev v narodnej obleki. Imeli so čile konje, na katere smejo ponosni biti. Vsak jahač je imel cesarsko zastavico v rokah in slovenski trak čez prsa. —

Okoli 10¹/₂ odjašejo cesarju proti na Haj-